

sap el meu lema: al pá, pá, i al ví, ví, jo no'n se de dir les coses a mitjes.

— Be, home, no t'exaltis; ja vindrà l'hora.

— Potser serà tart.

— Passa endavant, Nasi, que més tens que dir?

— Lo d'aquells tres senyors rectors que l'un per campanes, l'altre per uns quants mils duros i l'altre per unes quantes mils pessetes, convertiren, segons de públic se diu, l'Església en míting electoral.

— Nasi, Nasi; mira el que dius, que aixó és molt greu.

— Greu o no greu, és així; al menys tothom ho diu i tothom ho pregona.

— Be, be, deixem'ho are; ja'n parlarem un altre dia d'aquestos senyors tan despreocupats i que fan política d'aquesta manera.

— *Bueno*, ja callo. ¿I d'aquell senyor aspirant a *Baró* i que parla amb en *Cambó* (?) tampoc s'en pot parlar?

— ¿Vols dir el de la Torre de Marata? Are no.

— Així no's podrà parlar de res.

— No vagis tan depressa, ja'n parlarem més tart. are encare es calent tot aixó i convé deixar ho refredar.

— Mal sistema, senyor Gregori, mal sistema; jo penso al revés; jo penso que quan es calent se pela.

— Be, home, calma, calma; ¿no recordes aquell refrá castellá que diu: *A cada puercó le llega su San Martín.*?

— Si, però tot está en sapiguer trobar quin dia es Sant Martí.

— També te'ns raó. ¡Caram de Nasi, si't deixave'n fer!..

— Faria'l que podria. Miri, ells ja tenien preparat un bagul de mort per a fer nos l'enterró i no esperaban pas el dia de Sant Martí.

— Ja ho sé, però també se l'han tingut de entornar cap a cal *Drapairet*.

— ¿No tens res més a dir, que avui sembla que vens *disparat*?

— Si senyor, moltes coses tindria que dir. Tindria que dir que molts dels nostres no'ns ajudaren, que altres ens enganyaren perque'l *calé* agrada a molta gent, i que si no's procura actuar més de ferm, fent agafar génit i energia qui no'n te, sino's procura cultivar els amics i convencer als enemics i ensenyar les dents als traidors no se on anirem a parar.

— És a dir que tu entens que hi ha d'haver un canvi radical en el modo d'actuar que actualment tenim.

— Imprescindible, senyor Gregori, perque aixó de callar sempre i de no fer mai res, no porta enlloc. Ja sap que n'hem parlat diferents voltes.

— I jo hi he estat conforme. No t'apuris, ja ho procurarem, ja ho procurarem.

— No hi tinc gaire confiança, sempre es diu i mai se fá.

— Ja ho veurás.

— Jo, senyor Gregori, soc clar, no he cregut mai que fugint es guanyin batalles, com ja li he dit, i fins avui hem fugit sempre.

— Ja no fugirem d'aquí endavant, ja ho veurás. Però jo tampoc estic a que's degui tot a n'aixó; si no haguessin corregut tants i tants diners molts no s'haurien girat.

— ¿I quina confiansa vol tenir en gent que's giran per els quartos?

— Cap, Nasi, cap, en aixó tens raó.

— Doncs si aquestos sapiguessin que després els despreciarem, potser foren menos. Per aixó jo crec que fins que s'actui de ferm, i al amic se'l tingui per amic i se li tracti coma mic i al enemic com a enemic se'l combati sempre noblement i lleal, però al traidor no se li tingui compassió, despreciant-lo i acorralant-lo, no farem res

— Si home, ja's farà, ja ho veurás.

— Dispensi senyor Gregori, que'l contra-